

opusdei.org

I Faderns hus

Artikel skriven av Opus Deis prelat. Den har publicerats i olika medier, bland annat i tidningen L'Osservatore Romano. Vi erbjuder också en länk till brevet som biskop Javier Echevarría skrev till Opus Deis medlemmar, medarbetare och vänner.

2005-04-13

Johannes Paulus II talade till oss på många olika sätt, i encyklikor, homilier, tal, brev och böcker. Med ord, skrifter eller bilder. Han

använde sig också av symbolspråket, med talande gester vars innehåll vi alla förstod. Alla dessa handlingar kom ur ett hjärta som var innerligt förenat med Jesus och som därför ägde förmågan att på ett medryckande sätt låta oss få ta del av Guds ord.

Dessa tankar kom tydligt för mig under natten till lördagen den 2 april. Det tycktes mig som om hela dagen hade varit en oupphörlig följd av tecken som talade sitt tydliga språk. På morgonen nådde våra öron de mödosamt framstötta orden som var riktade framför allt till ungdomarna som samlats på Petersplatsen: ”Jag sökte er, nu är det istället ni som har kommit till mig och jag tackar er.” Som det sades i ett av den italienska televisionens program: hela dagen den 2 april hade varit en improviserad och oförutsedd ”världsungdomsdag”. Redan samma natt medan påven höll

på att utandas sin sista suck bad 100,000 personer rosenkransen på Petersplatsen för honom. Jungfru Maria tog välvilligt emot denna barnens bön för sin Fader. ”Heliga Maria, Guds moder, be för oss syndare nu och i vår dödsstund.” Det verkar som om Johannes Paulus II dog när rosenkransbönen på Petersplatsen var slut. Hans ”Amen” blev till hans avskedsord. Tidigare klockan åtta hade biskop Stanislas Dziwisz firat mässan på denna Barmhärtighetssöndag. Går det att uttala något mera tröstande ord än detta vid en älskad persons dödsbädd? ”Guds Faders barmhärtighet som alltid har varit din följeslagare väntar dig nu i Himmelen, kärlekens slutgiltiga hem.”

I mina ögon var den 2 april full av symboler, sammanträffande som var omöjliga att förutse, omöjliga att organisera i förväg. Det var bara den

gudomliga Försynen som är så nådig
mot oss som kunde förena denna
tusentals söners bön för sin far
riktad till jungfru Maria just kvällen
innan den Gudomliga
Barmhärtighetens söndag.

Alla dessa olika omständigheter
tilltalar oss inte bara genom själva
orden utan med känslornas
uttrycksfullhet utan med skönheten
hos symboler som lämnar ett
outplånligt spår i våra själar.

Ingångspsalmen som ingår i liturgin
för rekviemmässan för Johannes
Paulus II innehåller en vacker bön
som bekräftar ”hoppet om vår
lyckliga uppståndelse” Hur klart
känner inte Kyrkan idag att ”fastän
vissheten om döden gör oss sorgsna,
tröstar oss dock löftet om vår
odödlighet”! Hur naturligt känns det
inte för oss att tänka på påven hur
han står inför den heliga
Treenigheten, för alltid levande, ty vi

vet att ”för dem som tror på Dig, o Herre, tar inte livet slut utan förvandlas bara. När vår boning här på jorden upplöses väntar oss en evig boning i himmelen”!

Johannes Paulus II hade många olika fantastiska egenskaper och talanger och överallt hör vi hur hans roll i Kyrkans och mänsklighetens historia hålls fram, liksom hans mänskliga och övernaturliga kvaliteter. Men för mig, liksom för otaliga män och kvinnor i hela världen, var påven framför allt en fader. I hans person upplevde vi mycket intensivt att Kyrkan är förenad genom band som liknar banden som håller samman en familj. Vi vet att han var en fader för katoliker i alla länder, att han var principen och grunden för kyrklig enhet, en källa till brödraskap mellan alla människor, en fredsstiftare.

Jag vågar säga att Johannes Paulus främsta roll och en roll han på ett

ypperligt sätt iklädde sig var faderns, att vara Kristi ställföreträdare här på jorden. Detta är den bild vi tydligast bär inom oss av honom och den är en levande symbol för oss. Måtte vi förstå att lyssna till och utföra det som Gud ber oss om, lika klart och tydligt som han gjorde och må vi på det sättet lyckas med att göra Kyrkan, så som Johannes Paulus II bad oss om, till "ett hem och en läroplats för innerlig förening".

Vi har så mycket att tacka för idag. Vi tackar Gud för att ha givit oss gåvan av denne påve. Vi tackar Johannes Paulus II för hans starka och ömma trofasthet och vi tackar alla de – kända eller okända – personer som har varit hans medarbetare under dessa nästan 27 år, särskilt dem som med kärleksfull tillgivenhet vårdat honom ända till den sista stunden. Vi tackar biskop Dziwisz, don Stanislav, som var hans medhjälpare under ett helt liv och systrarna vars namn vi

inte ser i tidningarna men som skötte om hans hushåll. Vi tackar Polen som gav oss denne framstående son, läkarna och journalisterna som med återhållen rörelse berättar för oss om dessa svåra och unika ögonblick. Det finns inte plats nog här för att räkna upp dem alla, men vi bör rent allmänt uttrycka vår tacksamhet som Kyrkans barn gentemot de personer som alltid varit i hans närhet och som troget tjänat denne gode och trofaste tjänare för vilken Herren har öppnat sina armar för att ta emot i sin himmel.

Johannes Paulus II upprepade ofta, även de gånger man bad honom att spara på sina krafter, dessa ord: ”det kommer alltid en annan påve”. Jag tror att när han sade detta ville han uttrycka att han var medveten om att, liksom vi alla, bara var en pilgrim på färd här på jorden, men också att han var säker på att den helige Ande inte satt honom på

platsen som Petri efterträdare för att bli ärad som en människa, utan för att försöka göra allt för att människorna skulle ära Gud.

I dessa dagar ber vi katoliker redan för nästa påve, vem det än blir. Även innan vi lärt känna honom älskar vi honom med hela vår själ,. Och vi ber vår allrakäraste Johannes Paulus att han medlar inför Gud för sin efterträdare. Jag påminner mig några ord som den helige Josemaría Escrivá de Balaguer brukade säga: "Frasen du skrev till mig angående lojalitet: vad den tycktes mig passa bra på många olika ögonblick i historien: 'hela dagen har jag i mitt hjärta, i mitt huvud och på mina läppar burit en kort och brinnande bön: Rom!' Ett namn på en stad, en bön, en länk som förenar alla katoliker och alla människor med god vilja.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/i-
faderns-hus/](https://opusdei.org/sv-se/article/i-faderns-hus/) (2026-03-12)